

*Hoe de verraders Henrick ende Thibert haer suster Jaqueline
vonden slapende neven een fonteyne.*

[64]

So lange heeft de bedructe vrouwe Jaquelyne inden bosch doer hegghe, doer haghe gheloopen dat si quam aen een fonteyne, neven welcke fonteyne, want si seer vermoeyet [n3va] was, si neder viel ter eerden ende slapende wort. Binnen der tijt dat si ain de fonteine slapende was, sijn Henrick ende Thibert, haer broeders, daer ghereden comen, die haer terstont kinden als si haer saghen, des si terstont van die peerden spronghen, ende mit hen ghewapende handen sloeghen si die duechdelijcke vrouwe seer wreedelicken, haer met voeten terdende ghelijc een hont. Daerna hinghen si haer bi den hare ain eenen boom ende sloeghen haer soe onghenadelijcken met doernen ende met blamen dat haer d'bloet allesins afliep ghelijck oft si met den bloede hadde beghoten geweest. Ten lesten brack dat haer ende dye goede vrouwe viel opter eerden, daer si ghelijck een doot mensche bleef ligghende sonder eenich lidt te roeren. Doen droeghense haer twee broeders in de fonteyne. Ende als sy een wijle daer inne gheleghen hadde, sloech sy haer ooghen ten hemel, met een luyde stimme roepende: "O gloriose maghet Maria, wilt mijnder ontfermen!"

Dese stemme wort Galien hoorende ende reet na de self plaetse, daer hy haer twee broeders siende wort, de welcke hi terstont seer vromelijcken bevocht. Ende sijn moeder dat siende, es ten besten dat si conde uut de fonteyne comen ende in den bosch ghegaen haer berghen om haer leven te salveren.

Die wijle dat Galien teghens Henrick ende Thibert vechtende was, quaem daer een gheselle verbi ghaende, die Galien ende die twe ghebroeders kennende wort, ende liep terstont binnen Constantinobelen, daer hi dat selve Galiens volck vertelde. Die terstont alle t'samen reden om Galien te succoreren, den voernoemden [n3vb] gheselle volghende, diese na die plaetse leyde daer Galyen teghens sijnder moeder broeders vechtende was. Ende int bosch comende ontmoetten sy Galiens moeder, so seer mesmaect datse niemant kennen konde, want si ghelijcte beter een dul rasende mensche dan

een verstandighe vrouwe, tot de welcke Savary sprack, vragende:
“Vrouwe, wie zidi ende wanen coemdi? Wilt ons dat segghen!”

Die goede vrouwe anwoerde, segghende: “Ick ben Jaqueline, coninck Huyghens dochter, dye aldus deerlicken meshandelt ben van Henrick ende Thibert, mijn twee broeders, die my van den live souden hebben berooft en hadde ghedaen de ridder dye den valschen Burgalant inden camp verslaghen heeft om mi vander doot te verlossen. Welcken ridder, soe ick duchte, mijn twe broeders verslaen selen, want si hem seer ghewont hadden als ick van daer si vechten wech liep om mijn leven te salverene.”

Savary ende Bennes dat hoorende, hebben dertych mans van wapenen neven die vrouwe ghelaten om haer te verwaren op dat hair gheen erch en soude ghescien. Daerna hebben si den voernoemden gheselle ghevolcht met alle hen ander volck, seer raschlicken ridende tot dat si ter plaetsen quamen daer Galien vechtende was teghens de twe valsche verraders, die welcke si terstont ghevanghen namen.

Ende als si wederom ter plaetsen quamen daer Galiens moeder was, stelden sy hair op een peert. Dairna reden si alle t’samen na de stat metten twee verraders, die elck met een coerde an den hals ghelijck dieven ghebonden waren.